

Мисли за доброто и благотворителността

Приятно ми е да се запознаем! Казвам се Ирена. От София съм, студент съм в SoftUni Digital.

Днес, реших да ви напиша писмо, за да споделя с вас моите мисли, чувства за доброто, за благотворителността. Не си спомням кога за първи път срещнах благотворителността. Това не е просто дума, мисъл, действие, което може да се опише. То се чувства, усеща със сърцето и с душата. Това е състояние на духа.

Откакто се помня, помагам на хората, на децата, на животните. Не обичам да се хваля. За мен благотворителността, даването са анонимни, постоянни - да давам от времето си, от усмивките си, от труда си на другите, да давам дрехи, играчки на деца, изоставени в дом, срещу който живея, да давам дрехи, храна на изпаднали в нужда и беда хора, да нося винаги в себе си суха храна и да давам на някое бездомно животно, което видя на пътя си, да давам по някоя стотинка, дреха на някой, който седи на улицата, без дом и рови в кофата за боклук...

Даването има много лица. Винаги е от сърце, с усмивка, която стопля две сърца! Моето и на другия отсреща. Да правя добро, да чувам думата „Благодаря“ лекува нараненото, тъжно, страдащо, гладно сърце. Гладно не само за храна, а за повече любов, грижа и внимание. Винаги, когато давам, се чувствам щастлива! Не очаквам непременно да чуя „Благодаря“. Самото даване на другите ме изпълва с усещането, че мога да направя някой друг щастлив. Да видя очите и усмивката му, които ме изпълват с щастие, умиротворение, вътрешно спокойствие, светлина, че съм помогнала, че съм нужна на другите. Аз съм доброволец в различни организации – I CAN TOO за деца със специфични нужди, JAMBA за хора с увреждания в неравностойно положение, Ателието на „Изплети топлина“ за плетене на шапки и шалове за хора в нужда, „Предай нататък“ - работилница на доброто, организирано от Xplorа, Езикови училища „Интелект“, SoftUni Digital, „Капачки за бъдеще“ на Лазар Радков. Всички хора, които участват в тях, всички събития ме зареждат с много любов, хубава енергия, вдъхновяват ме да продължа да давам! За мен човек, който никога не се е занимавал с благотворителност, означава, че не е живял пълноценно. За мен смисълът на живота е да даваш на другите, да ги правиш щастливи, да увеличаш, вдъхновяваш други хора да станат по-добри и да помагат на другите! Така и ти, самият, си щастлив! Трябва да имаш добро сърце, светла душа, за да помогаш на другите! Това как да го правиш, не се учи никъде. Прави се, когато виждаш пред себе си добрия пример на твоя преподавател или на други хора, които те заразяват с тяхното вдъхновение и въодушевление! Прави се безкористно, без да очакваш благодарност и признание.

Въпросът не е кога ще започнеш да правиш благотворителност. Всеки човек носи нещо добро в себе си. Въпросът е кога ще се събуди човешкото, състраданието, любовта към другите хора у теб. Да правим добро за хората в нужда прави обществото ни по-добро, обединява ни около благородни каузи. Хората, семейството, обществото, когато и които дават, са добър пример за децата и за другите хора. Получава се една вълна от доброта, грижа, любов, милосърдие. Предай нататък!

Понякога, за определени благотворителни събития можем да участваме в определен ден и час - марафонът RUN2Gether, „Посади дърво“, работилници на доброто... но винаги можем да сме добри! Всеки ден да правим добри дела, да помагаме на другите, да го правим с добро сърце, усмивки, много любов! За доброто и благотворителността няма почивен ден! Всеки човек, който има нужда от дом, топлина, любов, разбиране, милосърдие има нужда от нашата помощ! Всеки човек носи човешкото в себе си. Затова сме хора, човеци - да живеем, за да правим добро, да ги правим другите щастливи, за да сме щастливи и ние!

Каузата да помагаш на другите е мисия на всеки човек. Ако за малко можем да разменим мястото си с някой човек в нужда, да усетим, да почувстваме, да изживеем ден от живота му, да се поставим на неговото място, тогава какъв щеше да е животът ни? Всички хора имаме нужда от обикновени, малки, прости неща, за да сме добре и за да сме щастливи - покрив над главата, малко храна, работа, която да вършим с удоволствие, малко пари, едно рамо на приятел, любим човек.

Има хора, чиято цел е как да натрупат повече от материалното в живота, но те не разбират, че най-голяма радост носи, когато помагаш на другите. Човек има нужда от малко, за да е щастлив! Усещам го в очите на хората, когато дават на други хора. Усещам го и в другите хора, които го получават. Носи много имена – доброта, любов, човещина, състрадателност, милосърдие, благодарност - в хората, които носят човешкото в себе си.

Ще се радвам да споделя с вас и моята идея. Имам страница във Фейсбук <https://www.facebook.com/Tell-My-Story-963641580459210/>. В нея разказвам истински истории за хората, за доброто, за новото начало, за промяната. Планирам да създам блог със същото име, в който да лекувам души на хората с истории за позитивни мисли и добри дела, за силата на споделянето, за писма, които са получили и са ги изпълнили с хубави чувства, за писма, които искат да напишат до някого. На моя имейл адрес хората да изпращат своите писма, които да публикувам. Писането върху бял лист хартия освобождава душата.

Магията на словото, на споделянето на добри мисли, чувства, дела лекува хората. Прави ги по-добри, по-обичащи. Променя ги.

Ще се радвам и вие да ми напишете по едно писмо.